

383085

Mina nio stolar

Tänk! Tänk när man började ettan och var på väg till upproret. Var glad man var då, äntligen hade man blivit stor. Mamma och pappa som var med mig dit. Vad förväntansfull man var.

Vad

Man skulle få nya kamrater och så skulle man lära sig läsa och skriva. I början var A och B gruppen aldrig där samtidigt. 10 elever var vi i A-gruppen. Väldigt lång tid man tyckte man gick i stolen 2 timmar varje dag! De första veckorna var väldigt lugna. Vi hade två klassföreständare, Rut och Britt-Louise. Vad man saq upp till dem.

Sen kom dagen då vi hade lektion med B-gruppen. Jag kommer ihåg att det var så väldigt många andra, "stora," inte på rasten. Och jag kände dem inte, i varje fall inte de flesta. Jag och

Emma som hade gått på dagis drogs till varandra

Även om vi aldrig tidigare varit med varandra

Sen blev det bättre, och snart kände man
alla i klassen att de var bra med varandra

Jacq kommer ihäg en gång när mamma
skulle följa med mig till skolan. Årgruppen
började efter maten. Men jag ville ha skolan

spaghetti och köttfärssås. Så vi gick dit upp och
ät i skolan, tänkt då späckade man skolmaten
till den milda grad att man gick dit och ät,

Även om man inte skulle vara där, i ettan gick
jag och Tobias tillsammans till skolan. Även om

det tog 5 minuter att gå dit, så gick vi
dit en halvtimme innan skolan började, bara
för att få höra mjölkbilen.

I ettan var det man började läsa A.S.L.O

De var de första bokstäverna. Utav de försökte man sedan att bilda ord sol sola sal sa osv. Man lärde sig till slut hela alfabetet och plus och minus. Tänk vad det var roligt $5-3=2$ sådana tal hade man. Det största ämnet var nog ändå musiken Vad vi sjöng. Tänk om Pernilla hade hört oss. Då hade hon sett att vi kunde ta i.

I tuan fick man lära sig vokalerna, rynka E I YÄÖ Dem gjorde vi i barnull och de härde i sten. De hängde vi sedan upp i klassrummet. I tuan började man också med OÖ. Boken vi hade hette Folk omkring oss och hade en massa bin på framsidan. Det var roligt att läsa lite historia typ stenåldern.

Det var i tuan vi började med parläsning. Inger och Gerol var klasseständer i tuan gjorde upp grupperna. Jag fick läsa med Tobias. De

Variens
satskun

skörgaste böckerna var de av Ole Lund-Kirkegaard vad man gillade hans böcker. Det var i tvåan jag började läsa mer andra böcker. De bästa var de som var gula, för de var lättlästa. Matin böckerna var båst! Is! skolbiblioteket hade de inte så många böcker och så fick man ju inte låna mer än två böcker i veckan.

I matten hade vi på onsdagar mivägrupper. Lärarna delade in oss. Vi hade fem grupper eller något särskilt i min grupp var det bara jag som var tjej. Jag gillade det inte. Man fick också lära sig lite gånger. Jag kommer ihåg hur jag nästan sön i genombettringerna. Men sen ryckte jag upp mig, och sa att detta måste jag lära mig. Det var 3·7-21. Det glömmer jag aldrig för det.

I trean fick vi gå ner till lekis och dagis och de kom till oss. Jag fick ta hand om Ingrid

och vi gjorde en japansk bål, och med att vi började från fel håll.

Det var också i trean vi fick ha gymna till sammans med Täverundsbarnen, med en riktig gymnälärare. Du må tro att vi var stolta. Det året vann vi både bränabollsturneringen och fotbollsturneringen. Annars kommer jag inte ihåg så mycket från det. Vi började med släjd, vad det var riktigt sitta och sy på lektionstid.

I fyran fick vi ny fröter. Ulla och vi började med engelsta. I matten kom delat med och liggande stoden. Sin diktamen i Svenskan. Usch vad mycket läror man fick, två per vecka.

Tänk att se alla ettor som började. Det var riktigt skojigt. Det bästa var att man hade enurgungen alltid intill klassrummet. Det var där jag höll till på rasterna.

se upp
med
språk-
het

Lärarkandidaterna vi hade lite olika, men de
det var för en vi gjorde en medelstödsby och de
tydte vi var så dubbiga att vi fick komma på
studiebesök till Lärarhögskolan.

I fyran var vi ännu en lugn klass. Det var
i hemman det började bli lite jobbigare i hemman vad
gjorde vi egentligen då jag minns ingenting utan att
jag och ett gång tjejer spelade brämboll på mstena.
Vi hade en mjuktgummiboll och slag med handen
på mstena var väldigt kort men det var roligt.

I matten fick jag en fruktansvärd tråkig bok
bok för att jag inte skulle hinner före alla andra.
I senan blev det roligare. Snart skulle vi
börja göra Rökne-högstadium. Dsch och stor man kände
sig. Du fick man plats ejt inte kalla plus plus utan
man skulle säga addition minus blev subtraction
och gäng multiplication. Detat med blev division.

Efter jultavet bytte vi lärare Vi fick Mia och Elisabet.

Det var bra för klassen Den blev lite lugnare innan vi skulle delas Jag kommer ihäg när vi i slutet av april skulle ner till Röke för att få veta vilken klass man skulle gå i Klassen blev knappt delad och de man visste inte kunde gå i samma klass som i samma klass Även om vi satt dem i olika grupper och sagt till Röke att de inte kunde gå i samma klass De

De flesta kände man det var bara två stycken man inte kände Niklas och Anton De hade gått på udalska skolan Annars kom alla från Grötorp

I slutet av sexan fick jag till och med välja en mattebat jag tyckte bra om Det var jag och Tobias Rask som fick det

Sen kom skolanslutningen och vi tog adjö av Elisabet, Mia och Grötorp.

Vi tannade allt bakom oss och skulle till hösten vara riktigt stora. Vi skulle börja i sjuan. Vad nervös jag var natten innan. Jag kunde knappt sova.

Sen kom uppropet och vi fick en lärare vi aldrig hade sett tidigare, det var inte den vi träffat i april. Det första intycket jag fick av honom var att han var stor och hade portfölj. I mitt tycke var han nästan en jätte. Det var han som skulle bli vår klassföreståndare.

Problem med klassen började nästan med dessamma. Det var ju många nya lärare och ämnen. Klassen kom försent. Jag minns när jag kom försent. Det var till en teknikktion och då ringde inte klockan. Jag och Jens holl på att spela luttkast och vi saq inte när vi gick in. Fast det var bara 1/2-minut. Så det var ju inte så farligt.

Man var också stor för att man hade

fått stopp. Tänk i det skulle man ha alla sina saker.

Jag var säker på att jag inte skulle klara att hålla ordning på det när jag började.

I januari hade vi tris möte i klassen. Efter det blev det lite lättare. Jag märkte det inte, fast alla lärare sa det. Det bästa i sjuan var att man fick välja ett ämne. Vad man såg fram mot det.

Franska som jag valde blev liksom inte lika riktig med tiden.

Jag gillade inte tekniken det var så tråkig.